

DE ISLAM OVER DE ONGANG MET DIEREN

*Ter gelegenheid van Ied Ul Adha op 1 februari 2004, door de heer H.Badloe **

Jaarlijks tijdens het offerfeest van de islam worden moslims in onze samenleving geconfronteerd met een grote dosis aan kritiek.

Deze kritiek is gericht op het rituele slachten van dieren, zoals dat is voorgeschreven voor de moslim. Vaak wordt gesproken van dierenmishandeling en zelfs van ergerlijk dierenleed. Moslims worden afgeschilderd als barbaren en hun geloof wordt daarbij vernederd en hun profeet uitgemaakt voor een harteloze gek.

De kritiekasters schrijven over de islam alsof zij de gehele Koran van buiten kennen zonder ooit het heilige boek te hebben gezien, of zelfs ooit maar een vers te hebben gelezen. Afgeven op de islam verkoopt immers erg goed.

Het offerfeest heeft niet bijster veel te maken met het doden van dieren.

In Soerah Al Hadj (Hoofdstuk 22) vers 37 staat het volgende:

Het vlees bereikt God niet, hun bloed evenmin, maar uw rechtschapenheid bereikt hem wel.

Het offeren van een dier heeft niets te maken met het vragen om vergiffenis of boetedoening. Het gaat om de diepere betekenis, namelijk de bereidheid van de mens om zichzelf op te offeren voor de waarheid van God ten dienste van de gehele mensheid. Het ultieme offer dat de Aartsvader Abraham bereid was te brengen ten teken van zijn volledige onderwerping aan de wil van de Almachtige.

Indien een moslim offert en daarbij niets anders ervaart dan het kunnen eten van een smakelijk stuk vlees, is zijn of haar offer tevergeefs. Een offer moet je voelen. De moslim moet beseffen dat de macht die hij heeft over het te slachten dier, niets is in vergelijking tot de macht die God over hem heeft.

Dat moslims geen gevoel zouden hebben voor dieren heeft in de Heilige Koran geen enkele basis. Integendeel de mens heeft de opdracht gehad van God om als zijn vertegenwoordigers op aarde barmhartig te handelen tegenover alle andere schepselen die hij heeft geschapen.

In Soerah Al An'am (Hoofdstuk 6) vers 38 staat hierover het volgende:

En er is geen dier dat op de Aarde loopt, en ook geen vogel die met zijn twee vleugels vliegt, of zij vormen geslachten (gemeenschappen) zoals u.

In gewone taal betekent het dat dieren leven in gemeenschappen net als de mens met hun eigen rechten en plichten. De mens staat dus niet boven de dieren maar vormen een gemeenschap naast die van de dieren.

Alle gemeenschappen die God heeft geschapen, ook van de dieren, gehoorzamen Hem.

Soerah Al Hadj (Hoofdstuk 22) vers 18:

Ziet u niet dat God Hij is, aan wie alles zich onderwerpt, wat in de hemelen is en al wat op Aarde is, en de zon en de maan en de sterren en de bergen en de bomen en de dieren en vele van de mensen.

De natuur is niet alleen voor de mens gemaakt maar behoort toe aan alle schepselen van God . Wij moeten ons, hun rechtmatig deel niet toe eigenen .
De heilige Koran laat duidelijk zien dat voedsel en alle natuurlijke bronnen eerlijk verdeeld moeten worden tussen zijn schepselen.

Soerah 'Abasa (Hoofdstuk 80) vers 24 – 32:

*Derhalve, laat de mens naar zijn voedsel kijken
Dat wij het water nedergieten in overvloed.
Vervolgens splijten wij de Aarde vaneen.
En wij laten daarop graan groeien.
En druiven en klaver
En olijfbomen en palmen
En dichtbegroeide boomgaarden
En vruchten en weiden
Een voorziening voor u en uw vee.*

In tal van andere verzen wordt ons bevolen dat de natuur en haar bronnen bestemd zijn voor de mens en de dieren.

Soerah Ar Rahman (Hoofdstuk 55) vers 10:

En de Aarde heeft hij voor zijn levende schepselen gemaakt.

Soerah Hoed (Hoofdstuk 11) vers 6:

En er is geen dier op Aarde of God zorgt voor zijn levensonderhoud en hij kent zijn rustplaats en zijn bewaarplaats.

Het moet duidelijk zijn dat uit de Heilige Koran blijkt dat de moslims de rechten van het dier moet respecteren. Het niet nakomen hiervan is in de ogen van God een grote zonde en als zodanig strafbaar.

Het eten van vlees is in de Heilige Koran toegestaan maar niet verplicht gesteld. Ook een moslim kan dus vegetariër zijn. Het eten van vlees en andere dierlijke producten wordt aan de moslims zelf overgelaten.

Er zijn zelfs enkele dieren in de Heilige Koran genoemd:

In Al Khaf (Hoofdstuk 18) vers 18 wordt **de hond** genoemd als waker over de mens. Nergens in de Heilige Koran wordt de hond als vies, smerig of onrein aangeduid. Dit in tegenstelling tot verschillende authentieke overleveringen (sahie Hadies). Deze kunnen met een gerust hart naar het rijk der fabelen worden verwezen.

In Al Ghasjijah (Hoofdstuk 88) vers 17 lezen wij het volgende: waarom kijken zij niet naar **de kamelen** (ibil) en de wijze waarop zij geschapen zijn?

Hiermee aangevend dat de kameel zijn wilskracht en perfecte instelling om te overleven onder barre omstandigheden als voorbeeld kan dienen voor de mens. Het woord “ibil” wordt soms ook vertaald als water dragende wolken. De kameel wordt dan hiermee vergeleken.

In An Noer (Hoofdstuk 24) vers 41 zegt God dat alles wat zich in de hemel en op aarde bevindt hem verheerlijken, zelfs **de vogels** met hun uitgespreide vleugels. Elk van hen kent het gebed.

Ook in algemene zin spreekt God over mens en dier samen.

In An Noer vers 45 staat: *alle levende wezens zijn uit water geschapen* .

Sommigen kruipen op hun buik, anderen op twee of vier voeten.

Ook hier wordt de mens genoemd naast de andere dieren.

Onder de wezens die op hun buik kruipen, vallen **de reptielen** (slangen, krokodillen, leguanen, wormen, schilpadden etc.). Ook zij behoren tot de schepping van God.

De mens mag gebruik maken van dieren.

In An Nahl (Hoofdstuk 16) staat

- in vers 5: *Hij heeft het vee voor u geschapen. Daarin treft u warme kleding en vele andere voordelen en daarvan eet u.*
- in vers 7: *En zij dragen uw zware lasten!*
- in vers 8: *En Hij heeft paarden en muilezels geschapen, als sieraden en ook dat u daarop zult rijden.*
- in vers 68 – 69: *De bij wordt opdracht geven om honing te maken en dat wordt aan de mens aanbevolen als een geneeskrachtige drank.*

Ook de Profeet Mohammed (saw) heeft vaker gezegd :

“Er is geen mens die zelfs maar een vogel of iets kleiner kan doden of God zal hem hierover ter verantwoording roepen”.

Het doden van een dier zonder reden is verwerpelijk en een grote zonde.

“Als je moet doden doe het zonder marteling”

Dit geldt ook voor de meest schadelijke en/of giftigste dieren.

Conclusie:

- Dieren vormen eigen gemeenschappen naast de mens en ook zij aanbidden en verheerlijken hun Heer.
- Dieren hebben recht op een evenredig deel van de natuur en de natuurlijke hulpbronnen.
- Dieren moeten goed behandeld worden en verdienen ons respect.
- Het leven van elk dier is heilig en zonder de naam te noemen van God mag men het leven ervan niet nemen.
- Dieren kunnen de mens ten dienste zijn, maar mogen nimmer misbruikt worden.

- Dierengevechten, jachtsporten en anderen dieronterende mishandelingen zijn verboden in de islam.
- Het om medische doeleinden experimenteren met dieren staat nergens vermeld en moet daarom als ongewenst worden aangemerkt.
- Het houden van dieren in kooien en dergelijke is niet toegestaan.

De goede behandeling van dieren komt de mens zelf ten goede. Jammer is het dat in de praktijk de moslims zelf, niet of nauwelijks aandacht schenken aan de door God vastgestelde regels en door de Profet (vzmh) aanbevolen omgang met dieren.

** De heer Badloe is hoofddocent van het Nederlands Instituut ter Bevordering van Islam Studies (NIBIS), een onderdeel van ULAMON. Tevens is hij voorzitter van de Commissie Onderwijs en Voorlichting van AAI(L)N.*

Voor meer informatie

Ahmadiyya Anjuman Isha' at Islam (Lahore) Nederland (AAII(L)N)
Paul Krugerlaan 16
2571 HK Den Haag

Ir. M.H. Mahawat Khan MBA, voorzitter AAI(L)N
Email : hikmat@tiscali.nl
Telefoon : 015-3105365

De heer H. Badloe, voorzitter Commissie Onderwijs en Voorlichting
Email : hf.badloe@wanadoo.nl
Tel : 070-3297707

Achtergrond informatie

De Ahmadiyya Anjuman Isha'at Islam (Lahore) Nederland (AAIILN) is gevestigd aan de Paul Krugerlaan in Den Haag en is aangesloten bij de Unie van Lahore Ahmadiyya Moslim Organisaties in Nederland (ULAMON). De bij de ULAMON aangesloten organisaties maken deel uit van de wereldwijde Ahmadiyya associatie voor het propageren van de islam, te Lahore in Pakistan. De doelstelling van deze beweging is om de religie van de Islam in haar oorspronkelijke, zuivere vorm aan de wereld te presenteren en om de ware islamitische geest bij de moslims zelf te doen herleven. Zij tracht deze doelstellingen te verwezenlijken door rationele argumenten, morele verheffing en door zichzelf als voorbeeld te stellen, terwijl tegelijkertijd respect en verdraagzaamheid getoond wordt voor de gedachten van anderen. Zij presenteert de islam als de liberale, rationele, tolerante, niet-ritualistische en levende godsdienst, die door de Heilige Qoer'aan wordt onderwezen en in praktijk werd gebracht door de heilige profeet Mohammed, vrede en de zegeningen van Allah zij met hem. Voor meer informatie verwijs ik u naar bijgevoegde informatie over de Lahore Ahmadiyya beweging.

ULAMON in Nederland heeft onder andere tot doel een dialoog op gang te brengen tussen moslims onderling en tussen moslims enerzijds en niet-moslims anderzijds. De Lahore Ahmadiyya wereldbeweging in de islam heeft meer dan een eeuw geleden de juiste Jihaad (zware inspanningen) geproclameerd, namelijk een Jihaad niet met het zwaard maar met de pen. Dus geen heilige oorlog, maar het tonen van het ware gezicht van de Islam met de juiste argumentaties. Het resultaat was en is nog steeds een niet aflatende stroom van publicaties in nagenoeg alle westerse talen waarin de vrede van de islam op overtuigende en intellectuele wijze wordt verkondigd. De Ahmadiyya organisatie is de eerste islamitische beweging die zich in Nederland meer dan 60 jaar geleden heeft gevestigd en op bescheiden en niet opzichtige wijze haar islamitische missionaire taak volbrengt. De huidige Lahore Ahmadiyya moslim populatie in Nederland is voornamelijk uit Suriname en Nederland afkomstig.